

[Lowzow.]

altså stadig vægt på, at vi i vores udenrigspolitik over for de større lande arbejder energisk for denne afbinding.

Vi må desværre erkende, at økonomiske kriser i vort eget land kan gøre det svært for os at leve op til FN's målsætning, som Danmark imidlertid har været med til at vedtage. Den går som bekendt ud på, at de rige lande i 1979-80 skal yde 0,7 pct. af bruttonationalproduktet i u-landsbistand. Det konservative folkeparti har tidligere tilsagt sin støtte til overholdelsen af denne internationale forpligtelse, og det vil også stadig gøre dette. Men naturligvis stiller det et krav til den til enhver tid siddende regering om hurtigst muligt at få bragt orden i Danmarks egne økonomiske forhold, således at vi har den reelle økonomiske baggrund for at opfylde det stillede mål.

Ministeren nævner, at det kan være nødvendigt at udvide personalet i den administrationsstab, som har bistandsbevillingerne at arbejde med. Det er uden tvivl rigtigt, som ministeren nævner det, at administrationsomkostningerne i de internationale organer er højere end i de danske. Men i betragtning af, at et flertal i folketinget lægger megen vægt på at få gennemført besparelser og at bremse stigningen i det offentlige forbrug af arbejdskraft, må det konservative folkeparti betinge en sådan udvidelse af, at den kompenseres ved, at man anvender mindre arbejdskraft andre steder inden for de områder, der beskæftiger sig med udenrigspolitikken.

Det konservative folkeparti er ganske enig med ministeren i, at de private kapitaloverførsler er væsentlige, og erfaringerne viser da også, at de har haft betydelig økonomisk effektivitet i udviklingslandene, hvor danske virksomheder har investeret.

Til slut vil jeg gerne udtale, at det konservative folkeparti anser det for afgørende for hele u-landspolitikken succes, at den ikke bliver politiseret, men at kriterierne for at yde hjælp alene er det pågældende udviklingslands økonomiske og sociale situation. Begynder man først at drive politik, for slet ikke at tale om partipolitik, på u-landshjælpen, vil den før eller senere vække en sådan mistillid ikke mindst i udviklingslandene, at hele systemet kan bryde sammen.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne tilsige vor støtte til det fremsatte lovforslag.

Kristine Heltberg (SF):

Situationen i dag er mere end nogen sinde den, at vi lever i en verden af ulighed. Den er i og for sig blevet væsentlig værre siden 1971, da den nu foreliggende lov blev iværksat. Trods to tiårs smukke planer om u-landsbistand fortsætter tendensen hen imod, at de rige bliver endnu rigere og de fattige endnu fattigere.

Oliekrisen, der ramte industrilandene, har i endnu højere grad ramt de oliefattige u-lande end os selv. Situationen i dag, med den svenske udenrigsministers ord på den ekstraordinære FN-generalforsamling for nylig, kan karakteriseres ved, at de rige lande, herunder ikke mindst stormagterne, i dag bruger mere på militærproduktionen end det samlede nationalprodukt i u-landene i Afrika, Mellemøsten og Asien.

I denne situation og over for disse problemer kan man jo ikke nægte, at lovforslaget, alle dets gode egenskaber til trods, kommer til at se lidt småt ud. Det kommer måske også lidt pludseligt. Det havde dog måske kunnet give anledning til en stor og bred debat, som vi nu må have til gode, om disse nye perspektiver og nye problemer i u-landspolitikken. En debat om Danmarks holdning til u-landspolitikken i bred målestok er nødvendig, fordi situationen er ændret radikalt fra det tidspunkt, da vi med stor varme i folketinget gik ind for loven i dens nuværende skikkelse. Der er bemærkninger i ministerens fremsættelse og også i det, der er blevet sagt af den ene ordfører efter den anden, havde jeg nær sagt, der tyder på, at det er en almindelig og bred opfattelse, at vi har brug for en sådan debat. Jeg kunne tænke mig, at en passende anledning ville være at komme ind på den i forbindelse med afslutningen af FN's 30. generalforsamling, efter hvilken vi jo vil være kommet en lille smule længere med hensyn til de forberedelser til løsning af en del uløste problemer i forbindelse med UNCTAD.

Det forekommer mig, at vi bliver nødt til at gennemdrøfte den såkaldte nye økonomiske verdensorden virkelig for alvor her i folketinget, at vi bliver nødt til at se